

om der mangler meget i, hvad jeg anser for Idealet, vil jeg stemme for — og det har jeg gjort mangfoldige Gange —, naar den ikke samtidig indeholder Tilbageskridt i anden Retning. Jeg kan i det hele taget ikke forstaa Forfatningen paa anden Maade, end at Forudsætningen for den er, at vi skulle forhandle med hinanden; og hvor Meningerne staa skarpt overfor hinanden, komme vi jo ingen Vegne, medmindre vi gøre hinanden gensidige Indrømmelser. Kun ved gensidig Imødekommen kan det lykkes os under saadanne Forhold at naa et Resultat. Det er sket mange Gange tidligere, og jeg haaber, at det vil ske mange Gange herefter. Saaledes har jeg altid forstaaet Rigsdagsvirksomheden selv i de Dage, da Bølgerne gik allerhøjst. Maa jeg nævne et enkelt Ord af afdøde Berg, som han udtalte i Provisorietidens allerhedeste Dage, da Striden var allervarmest. Da sagde han — ærede Medlemmer ville kunne læse det i Folke­tingstidende for 1885—86 i Mødet den 23. Januar 1886, Dagen før han blev fængslet —: „Møde de os paa Forfatningens Grund, saa møde de os straks paa alle Omraader som Forhandlingens Mænd, der erkende, at saaledes som Forfatningen nu en Gang er, saa ere vi nødte til paa begge Sider at slaa af paa vore Fordringer“. Det var *hans* Politik, og det er *min* Politik og skal blive min Politik, saa længe jeg staar her, og jeg kan ikke forstaa, at der er Mening i nogen anden Politik. Derfor siger jeg, at dersom dette Forslag har Held til at samle Højre og Venstre, saaledes at vi faa et Resultat ud deraf, og dersom det samme bliver Tilfældet med mange følgende Forslag, saa gaar Udviklingen i en lykkelig Retning, og saa aabner det Udsigt til, at ikke blot jeg kan blive en lykkelig Mand — hvad der jo er det mindste af det —, men at vort Folk kan imødesee en lykkelig Fremtid.

Harald Jensen: Naar jeg har begæret Ordet, er det for kort at angive vor, Socialdemokratiets, Stilling til de 3 Kompensationslove, de Love, der omhandle Sukkerafgiften, Arveafgiften og Stempelskatten paa Vin. Jeg antager ikke, det vil virke overraskende paa ærede Medlemmer at erfare, at vi stille os til disse Love paa samme Maade, som vore Partifæller i Folketinget have stillet sig. Vi tilsige de to førstnævnte Forslag, Forslaget om Sukkerafgiften og Forslaget om Arveafgiften, vor Støtte, medens vi derimod ville gaa imod Stempelskatten paa Vin. Grundene hertil

ere jo blevne fremholdte saa udførligt i det andet Ting og ligge jo forøvrigt saa klart for Dagen, at jeg ikke skal komme langt ind derpaa. Hvad Sukkerafgiften angaar, saa have vi jo hørt adskillige Talere staa op og udtale Frygt og Bekymring for, hvorledes det skulde gaa Sukkerindustrien i Fremtiden. Men det maa jo virke en hel Del beroligende, at der ogsaa er fremkommet Udtalelser om, at disse Fabrikkers Aktier noteres i hundrede og nogle og halvfjerds, ganske bortset fra, at de have oparbejdet sig store Reservefonds. Naar Sukkerindustrien er stillet saaledes, kan den vist godt taale at faa sin Beskyttelse noget beskaaren. Vi for vort Vedkommende kunde have ønsket, at den var bleven beskaaret noget mere, men af forskellige Grunde, der ogsaa ere komne frem i det andet Ting, ere vi gaaede med til at støtte dette Forslag, som nu foreligger. Der er dog, som jeg før nævnedes, af forskellige ærede Medlemmer blevet udtalt Frygt og Bekymring for Fremtiden. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) udtalte, at det vilde være meget slemt, om man ikke havde denne Industri at falde tilbage paa, hvis der skulde ske vor Udførsel og Produktion af Flæsk og Smør noget i Fremtiden. Jeg kunde i denne Sammenhæng ønske at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa et Forslag, der fremkom i det andet Ting fra det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme). Dette ærede Medlem stillede et Forslag, som ganske vist ikke blev modtaget med stor Højtidelighed, der gik ud paa, at dersom visse Industrier skulde føle sig brøstholdne, naar dette Toldlovsforslag blev vedtaget, skulde de kunne forlange deres Fabrikker overtagne af Staten. Jeg ser ikke rettere, end at hvis Sukkerindustrien, naar denne Lov bliver vedtagen, hvad den forhaabentlig gør, skulde finde, at den ikke kunde bestaa, saa kunde den gaa den af den ærede Folketingsmand anviste Vej. Jeg ser ikke rettere end, at er der nogen Industri, der med Nytte kan overtages af Staten, saa er det Sukkerindustrien, ogsaa fordi den i saa betydelig Grad hænger sammen med Landbruget. Men jeg tvivler nu meget om, at Sukkerfabrikkerne komme til Staten og ønske deres Bedrift eksprioret. Jeg tvivler meget derom, for jeg har en Følelse af, at det vistnok vil være en meget god Forretning alligevel, næsten for god.

Med Hensyn til Arveafgiften har der jo lydt Røster mod den. Man har ment, at man her trængte ind i Familieforhold,